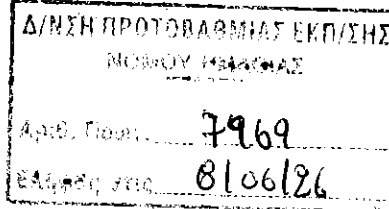

Κωδικός: dYeePnm19YSv-fB-F0nvHg

Επιβεβαιώνεται το γνήσιο. Υπουργείο
Ψηφιακής Διακυβέρνησης / Verified by the Ministry
of Digital Governance, Hellenic Republic
20260403135053+03'00'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΠΟΥΡΙΔΗΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΓΝΗ ΚΑΝΔΥΛΗ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ-ΤΣΟΠΟΥΡΙΔΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ-ΤΣΟΠΟΥΡΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

19/01/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ-ΤΣΟΠΟΥΡΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

29/01/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΣΟΠΟΥΡΙΔΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ Ο αξιολογούμενος εκπαιδευτικός, κος Τσοπουρίδης Χαράλαμπος, αξιολογείται σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 του ν.4692/2020 (Α' 111), τα άρθρα 66,67, 72, 73, 77, 79 και 177 του ν. 4823/2021(Α' 136), την υπό στοιχεία 9950/ΓΔ5/27-1-2023 (Β' 388) Κ.Υ.Α. Το έργο του εκπαιδευτικού στο Πεδίο Α2 αξιολογείται τεκμηριωμένα σε τετράβαθμη περιγραφική κλίμακα από τη Διευθύντρια του σχολείου και όσον αφορά στα αντικείμενα αξιολόγησης που ειδικώς ορίζονται στο άρθρο 66 του ν. 4823/2021 (Α' 136). Στην εν λόγω κλίμακα το έργο του διαβαθμίζεται σε εξαιρετικό, πολύ καλό, ικανοποιητικό ή μη ικανοποιητικό. Α. Συνάντηση Προετοιμασίας Ο εκπαιδευτικός συμμετείχε ενεργά και μεθοδικά στη διαδικασία προετοιμασίας των παρατηρήσεων, επιδεικνύοντας υψηλό βαθμό επαγγελματισμού, οργανωτικότητας και παιδαγωγικής προνοητικότητας. Από την αρχή, η προσέγγισή της χαρακτηριζόταν από σαφήνεια, συστηματικότητα και επιστημονική τεκμηρίωση, καθώς ο σχεδιασμός των δύο διδασκαλιών – Γεωγραφία και Φυσική για την Ε' τάξη – περιελάμβανε πλήρη και λεπτομερή καθορισμό μαθησιακών στόχων, δραστηριοτήτων και αξιολόγησης. Συγκεκριμένα, ο εκπαιδευτικός είχε προσδιορίσει με σαφήνεια τα μαθησιακά αποτελέσματα, καλύπτοντας όχι μόνο τη γνώση και τις δεξιότητες, αλλά και τις στάσεις των μαθητών. Αυτή η σαφής στόχευση, η οποία κοινοποιήθηκε από την αρχή της κάθε διδακτικής ώρας, δημιούργησε ένα προβλέψιμο και ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον, όπου οι μαθητές είχαν πλήρη επίγνωση του τι αναμενόταν από αυτούς και πώς οι δραστηριότητες συνδέονταν με τις δικές τους ανάγκες και ενδιαφέροντα. Μέσα από αυτή τη

διαδικασία, ο εκπαιδευτικός ανέδειξε την παιδαγωγική σημασία της διαφάνειας και της καθοδήγησης, σύμφωνα με τις αρχές της γνωστικής ψυχολογίας (Ausubel) και της εποικοδομητικής μάθησης (Vygotsky), ενισχύοντας την ενεργό εμπλοκή των μαθητών στη διαδικασία οικοδόμησης της γνώσης. Παράλληλα, ο εκπαιδευτικός ενσωμάτωσε στο σχεδιασμό ποικίλες στρατηγικές διαφοροποίησης, προσαρμόζοντας τις δραστηριότητες στις διαφορετικές μαθησιακές ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τα προφίλ των μαθητών. Μέσα από την προσεκτική επιλογή δραστηριοτήτων και τη δυνατότητα επιλογής εργαλείων ή τρόπων παρουσίασης, εξασφάλισε ισότιμη συμμετοχή όλων, συμπεριλαμβανομένων των μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, προάγοντας την έννοια της συμπερίληψης και της κοινωνικής δικαιοσύνης μέσα στην τάξη. Η διαφοροποίηση αυτή, συνδυασμένη με στοχευμένη ανατροφοδότηση, επιτρέπει την ανάπτυξη αυτονομίας, αυτοπεποίθησης και υπευθυνότητας στους μαθητές, όπως προτείνουν οι θεωρίες της διαφοροποιημένης μάθησης και η παιδαγωγική προσέγγιση της πολυτροπικότητας. Ο σχεδιασμός των διδασκαλιών ενσωμάτων επίσης σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες και πρακτικές, όπως η εποικοδομητική μάθηση του Vygotsky, η ανακαλυπτική μάθηση του Bruner, η βιωματική μάθηση του Dewey και η πολυτροπική προσέγγιση. Ο εκπαιδευτικός φρόντισε οι μαθητές να μην περιορίζονται σε παθητική λήψη γνώσεων, αλλά να εμπλέκονται ενεργά μέσα από ανακαλυπτικές δραστηριότητες, πειραματισμό και συνεργατική επίλυση προβλημάτων. Οι δραστηριότητες σχεδιάστηκαν ώστε να συνδέουν την καθημερινή εμπειρία των μαθητών με τις νέες έννοιες, ενισχύοντας την κατανόηση και τη διατήρηση της γνώσης, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργούσαν δεξιότητες κριτικής σκέψης, συλλογιστικής και κοινωνικής αλληλεπίδρασης. Ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στην οργάνωση της τάξης και του μαθησιακού χώρου, ώστε να υποστηρίζεται η ομαδοσυνεργατική μάθηση και η βιωματική δραστηριότητα. Η χωροταξική διάταξη των θρανίων, η σαφής κατανομή ρόλων και η στοχευμένη χρήση ΤΠΕ και πολυμεσικών εργαλείων συνέβαλαν στην ενίσχυση της αλληλεπίδρασης, της αυτονομίας των μαθητών και της ενεργητικής συμμετοχής τους. Ταυτόχρονα, η προσεκτική διαχείριση χρόνου και ροής δραστηριοτήτων εξασφάλιζε συνεχή κινητικότητα της τάξης και διατήρηση υψηλού επιπέδου συγκέντρωσης και ενδιαφέροντος. Η συμμετοχή του εκπαιδευτικού στη φάση προετοιμασίας αποκαλύπτει υψηλή παιδαγωγική συνειδητότητα και επαγγελματική ωριμότητα, καθώς ο σχεδιασμός δεν περιορίστηκε σε μια τεχνική καταγραφή δραστηριοτήτων, αλλά ενσωμάτωσε θεωρητικές βάσεις, μαθησιακές στρατηγικές και πρακτικές που εξασφαλίζουν πλούσια, ενεργητική και εμπλουτισμένη μαθησιακή εμπειρία για όλους τους μαθητές. Η μεθοδικότητα και η προνοητικότητα της διασφαλίζουν ότι η διδασκαλία θα είναι όχι μόνο αποτελεσματική, αλλά και βιώσιμη και αναστοχαστική, με δυνατότητα συνεχούς βελτίωσης και προσαρμογής στις ανάγκες της τάξης. Β. Η ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού αφορά το Πεδίο Α2 και εξειδικεύεται στα παρακάτω δύο κριτήρια: βα) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης Παρατήρηση διδασκαλιών 1. Δημιουργία θετικού παιδαγωγικού κλίματος Ο εκπαιδευτικός καλλιέργησε ένα μαθησιακό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από ασφάλεια, θετικότητα και ενεργητική υποστήριξη. Οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να εκφράζουν ελεύθερα τις ιδέες τους, να θέτουν ερωτήσεις και να συμμετέχουν στις δραστηριότητες χωρίς φόβο αποτυχίας ή κριτικής. Η σαφήνεια των μαθησιακών στόχων, η οργανωμένη ροή των δραστηριοτήτων και η στοχευμένη χρήση ΤΠΕ συνέβαλαν στο αίσθημα νοήματος και συγκέντρωσης, ενισχύοντας τη μαθησιακή δέσμευση των παιδιών. Η προσέγγιση αυτή ευθυγραμμίζεται με τις αρχές της γνωστικής ψυχολογίας (Ausubel), σύμφωνα με τις οποίες η σαφής παρουσίαση των στόχων και η διασύνδεση νέας γνώσης με προϋπάρχουσες εμπειρίες των μαθητών δημιουργούν σταθερή βάση για ενεργό μάθηση. 2. Διαχείριση τάξης και πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε προληπτικές στρατηγικές διαχείρισης της τάξης, εξασφαλίζοντας ότι η μαθησιακή διαδικασία εξελίσσεται ομαλά και χωρίς διακοπές. Συγκεκριμένα, θέσπισε σαφείς και κατανοητούς κανόνες συνεργασίας, υπενθύμιζε με ήρεμο τρόπο τις προσδοκώμενες συμπεριφορές και ενίσχυε θετικά κάθε επιθυμητή ενέργεια των μαθητών. Η συνεχής εποπτεία και η διακριτική καθοδήγηση κατά τη διάρκεια ομαδικών δραστηριοτήτων απέτρεπαν την εμφάνιση αδιαφορίας ή διάσπασης της προσοχής και ταυτόχρονα ενίσχυαν την αυτορρύθμιση και την υπευθυνότητα των μαθητών. Η προσέγγιση αυτή αντικατοπτρίζει τις αρχές της θετικής πειθαρχίας και των σύγχρονων θεωριών διαχείρισης τάξης, όπου η πρόληψη και η υποστηρικτική καθοδήγηση έχουν μεγαλύτερη παιδαγωγική αξία από την τιμωρία. 3. Εμπλοκή μαθητών και μαθητοκεντρική διδασκαλία Η διδασκαλία σχεδιάστηκε με έμφαση στην ενεργητική συμμετοχή των μαθητών, μέσα από ομαδοσυνεργατικές, διερευνητικές και βιωματικές δραστηριότητες. Ο εκπαιδευτικός χρησιμοποίησε ανοιχτού τύπου ερωτήσεις, προάγοντας ανώτερες γνωστικές λειτουργίες όπως η κριτική σκέψη και η μεταγνωστική επίγνωση. Μέσα από τη διανομή ρόλων και καθηκόντων σε ομάδες, ενισχύθηκε η υπευθυνότητα, η αλληλεξάρτηση και η ενεργός συμμετοχή κάθε μαθητή. Παραδείγματα αποτελούν οι δραστηριότητες «Μικροί μετεωρολόγοι» στη Γεωγραφία και τα πειράματα στη Φυσική, όπου οι μαθητές, μέσα από βιωματική διερεύνηση, οικοδομούσαν τη γνώση ενεργά. Η προσέγγιση αυτή βασίζεται στις αρχές της εποικοδομητικής μάθησης (Vygotsky), της ανακαλυπτικής μάθησης (Bruner) και της βιωματικής μάθησης (Dewey), ενισχύοντας την αυτονομία, τη συνεργασία και τη δημιουργικότητα. 4. Προώθηση αμοιβαίας εμπιστοσύνης και σεβασμού Ο εκπαιδευτικός επένδυσε στη δημιουργία σχέσεων εμπιστοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού μέσα στην τάξη. Αποδεχόταν και ενίσχυε κάθε μαθητική συμβολή, ανεξαρτήτως ορθότητας, ενώ προωθούσε τον δημοκρατικό διάλογο και την ενεργητική συνεργασία στις ομάδες. Η σαφής οριοθέτηση ρόλων συνέβαλε στην ανάπτυξη αλληλοσεβασμού και συλλογικής υπευθυνότητας. Η

παιδαγωγική αυτή στάση ενισχύει κοινωνικές δεξιότητες, ενσυναίσθηση και θετική αυτοεικόνα των μαθητών, όπως επισημαίνεται στη θεωρία της κοινωνικοσυναισθηματικής μάθησης (SEL). 5. Διαχείριση διαφορών και συγκρούσεων Μέσω πρόληψης, σαφούς οργάνωσης και παιδαγωγικής καθοδήγησης, ο εκπαιδευτικός απέτρεψε την εκδήλωση συγκρούσεων στην τάξη. Όταν προέκυπταν διαφοροποιήσεις ή εντάσεις, οι παρεμβάσεις της ήταν διακριτικές, υποστηρικτικές και βασισμένες στη λογική επιχειρηματολογία, προάγοντας δεξιότητες διαπραγμάτευσης, συνεργασίας και αυτορρύθμισης. Η στοχευμένη παρέμβαση με σεβασμό στην προσωπικότητα και τις ανάγκες κάθε μαθητή συνέβαλε στη διατήρηση ενός θετικού και ασφαλούς μαθησιακού περιβάλλοντος. 6. Αποδοχή διαφορετικότητας Ο εκπαιδευτικός ενσωμάτωσε στην πρακτική της τις αρχές ισότητας, συμπερίληψης και σεβασμού στη διαφορετικότητα. Προσαρμοζόταν στις διαφορετικές μαθησιακές ανάγκες και προφίλ των μαθητών, αξιοποιώντας πολυμεσικό και ψηφιακό υλικό, πειράματα και δραστηριότητες για την υποστήριξη όλων των μαθητών. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην ισότιμη συμμετοχή μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες ή ευάλωτες ομάδες, επιβεβαιώνοντας τη δέσμευση για ένα συμπεριληπτικό, δημοκρατικό και ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον. Η προσέγγιση αυτή προάγει την ενσυναίσθηση, την κοινωνική υπευθυνότητα και την ανάπτυξη θετικής αυτοεικόνας, ενισχύοντας τη συνολική παιδαγωγική ποιότητα της διδασκαλίας. ββ) Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Συζητήσεις ανατροφοδότησης – Αναστοχασμός εκπαιδευτικού Ο εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό βαθμό αναστοχασμού και συστηματικής αυτοαξιολόγησης, αναγνωρίζοντας τη σημασία της συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης ως αναπόσπαστο κομμάτι της αποτελεσματικής διδασκαλίας. Η διαδικασία αυτή δεν περιορίζεται στην ανασκόπηση της διδακτικής πράξης, αλλά περιλαμβάνει ενεργητική αξιολόγηση του παιδαγωγικού κλίματος, της μαθησιακής εμπλοκής και της επίδρασης των εκπαιδευτικών στρατηγικών σε κάθε μαθητή. Αξιολογεί κριτικά τόσο τα ισχυρά σημεία των διδασκαλιών (θετικό κλίμα, ενεργή συμμετοχή, αποτελεσματικότητα ανακαλυπτικών και βιωματικών πρακτικών) όσο και τα σημεία που χρήζουν βελτίωσης, με κύριο άξονα τη διαχείριση του χρόνου. Η αναγνώριση της χρονικής πίεσης που προέκυψε λόγω αυξημένης εμπλοκής των μαθητών και ανάγκης υποστήριξης ομάδων καταδεικνύει παιδαγωγική ενσυναίσθηση και επίγνωση της δυναμικής της τάξης. Παράλληλα, θέτει σαφείς και ρεαλιστικούς στόχους βελτίωσης, όπως η ενσωμάτωση χρονικών ορόσημων, ενδιάμεσων ελέγχων προόδου, καθώς και η οργάνωση διαβαθμισμένων διερευνητικών παρεμβάσεων. Η στάση αυτή αναδεικνύει μια κουλτούρα διαρκούς επαγγελματικής ανάπτυξης και σύνδεσης θεωρίας και πράξης. Πιο συγκεκριμένα:

1. Συνεχής αξιολόγηση του παιδαγωγικού κλίματος Ο εκπαιδευτικός παρακολουθεί συστηματικά το κλίμα της τάξης και προσαρμόζει άμεσα τις παρεμβάσεις και τον ρυθμό του μαθήματος ώστε να διατηρείται ένα θετικό, ασφαλές και υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον. Μέσα από την παρατήρηση των ατομικών και ομαδικών αλληλεπιδράσεων, εντοπίζει σημεία όπου η μαθητική συμμετοχή μπορεί να ενισχυθεί, και τροποποιεί τη δομή δραστηριοτήτων, το χρονοδιάγραμμα ή την κατανομή ρόλων ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες κάθε μαθητή. Αυτή η στρατηγική συνδέεται με τις αρχές της γνωστικής και κοινωνικοσυναισθηματικής ψυχολογίας (Ausubel, SEL), οι οποίες επισημαίνουν ότι η μαθησιακή δέσμευση ενισχύεται μέσα σε ένα θετικό και ασφαλές πλαίσιο.
2. Κριτική επανεξέταση διδακτικών πρακτικών Ο εκπαιδευτικός αναστοχάζεται διαρκώς πάνω στη ροή των μαθημάτων και στις διδακτικές στρατηγικές που χρησιμοποιεί, αξιολογώντας την αποτελεσματικότητα των ομαδοσυνεργατικών, ανακαλυπτικών και βιωματικών προσεγγίσεων, καθώς και την αξιοποίηση ΤΠΕ και πολυμεσικών εργαλείων. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, εντοπίζει τόσο τις πρακτικές που ενισχύουν την ενεργητική μάθηση όσο και εκείνες που απαιτούν τροποποίηση, με στόχο την αύξηση της συμμετοχής, την ενίσχυση της κριτικής σκέψης και την υποστήριξη διαφορετικών μαθησιακών προφίλ, σύμφωνα με τις θεωρίες εποικοδομητικής μάθησης (Vygotsky) και ανακαλυπτικής μάθησης (Bruner).
3. Εντοπισμός και αντιμετώπιση προβληματικών σημείων Η αυτοαξιολόγηση περιλαμβάνει και τον εντοπισμό δυσκολιών στη μαθησιακή διαδικασία, όπως διάσπαση προσοχής, μειωμένη συμμετοχή ή προβλήματα ομαδικής συνεργασίας. Ο εκπαιδευτικός εφαρμόζει ευέλικτες και στοχευμένες στρατηγικές, όπως αναδιαμόρφωση δραστηριοτήτων, διαφοροποίηση ρόλων και εξατομικευμένη καθοδήγηση, προκειμένου να διασφαλίσει ότι όλοι οι μαθητές παραμένουν ενεργά εμπλεκόμενοι και ότι η μάθηση είναι ουσιαστική και προσβάσιμη σε όλους. Η προσέγγιση αυτή ενισχύει την αυτορρύθμιση και την κοινωνική υπευθυνότητα των μαθητών, όπως υποστηρίζεται από σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες διαχείρισης τάξης και παιδαγωγικής διαφοροποίησης.
4. Υιοθέτηση σύγχρονων παιδαγωγικών προσεγγίσεων Ο εκπαιδευτικός ενσωματώνει τις σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες στην καθημερινή της πρακτική, αξιοποιώντας τα διδάγματα των Vygotsky, Bruner και Dewey. Συγκεκριμένα, εφαρμόζει βιωματικές δραστηριότητες που συνδέουν τη μάθηση με την εμπειρία των μαθητών, ανακαλυπτικές μεθόδους που προάγουν την ενεργητική και διερευνητική μάθηση, και κοινωνικοπολιτισμικές πρακτικές που ενισχύουν τη συνεργασία και τη μάθηση μέσω της αλληλεπίδρασης. Η συνδυασμένη αυτή προσέγγιση ενισχύει την ανάπτυξη υψηλότερων γνωστικών λειτουργιών και προάγει την κατανόηση σε βάθος, αντί της μηχανικής απομνημόνευσης.
5. Συνεχής επαγγελματική ανάπτυξη και αυτοβελτίωση Ο εκπαιδευτικός αξιοποιεί την εμπειρία της και την ανατροφοδότηση από συναδέλφους, μαθητές και παρατηρητές για τη διαρκή βελτίωση της διδακτικής πρακτικής της. Μέσα από τον στοχασμό και την ανατροφοδότηση, συνδέει τη θεωρία με την πράξη, σχεδιάζοντας δραστηριότητες που μεγιστοποιούν τη μαθησιακή αποτελεσματικότητα. Η συνεχής επαγγελματική ανάπτυξη, σε συνδυασμό με

τη συστηματική αυτοαξιολόγηση, καθιστά τη διδασκαλία της δυναμική, ευέλικτη και προσαρμοσμένη στις σύγχρονες παιδαγωγικές απαιτήσεις. Γ. Επιπρόσθετα στοιχεία που τεκμηριώνουν την αξιολογική κρίση Έκθεση αυτοαξιολόγησης – Στοιχεία ηλεκτρονικού φακέλου του εκπαιδευτικού Η αυτοαξιολόγηση και τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στον ηλεκτρονικό φάκελο του εκπαιδευτικού αποτυπώνουν ένα ολοκληρωμένο επαγγελματικό προφίλ εκπαιδευτικού με σημαντική διδακτική εμπειρία και σαφή παιδαγωγικό προσανατολισμό. Από την ανάλυση των στοιχείων προκύπτει ότι ο εκπαιδευτικός διαθέτει πολυετή υπηρεσία στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, με συνεχή ενασχόληση με τη διδασκαλία και ενεργό συμμετοχή στη σχολική ζωή και στις δράσεις της σχολικής κοινότητας. Στην αυτοαξιολόγησή του αναδεικνύει ως βασικούς άξονες της παιδαγωγικής του φιλοσοφίας τον σεβασμό στη διαφορετικότητα των μαθητών, τη δημιουργία ενός θετικού και υποστηρικτικού μαθησιακού περιβάλλοντος και την προσαρμογή της διδασκαλίας στις ανάγκες και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε μαθητή. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη διαφοροποίηση της διδασκαλίας, στην ενίσχυση της ενεργού συμμετοχής των μαθητών και στην καλλιέργεια κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων, όπως η συνεργασία, η υπευθυνότητα, ο αλληλοσεβασμός και η ενσυναίσθηση. Ιδιαίτερο στοιχείο της εκπαιδευτικής του πρακτικής αποτελεί η αξιοποίηση της μουσικής ως παιδαγωγικού και δημιουργικού εργαλείου στη μαθησιακή διαδικασία. Μέσα από δραστηριότητες που συνδυάζουν τη μάθηση με τη δημιουργική έκφραση, τη συνεργασία και τη βιωματική συμμετοχή, επιδιώκει να ενισχύσει το ενδιαφέρον των μαθητών και να καλλιεργήσει ένα θετικό κλίμα μέσα στην τάξη. Η δημιουργία και αξιοποίηση ψηφιακού εκπαιδευτικού υλικού, όπως το εκπαιδευτικό κανάλι με τίτλο «Μαθαίνουμε διαφορετικά» καθώς και η συμμετοχή των μαθητών σε δημιουργικές δράσεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις του σχολείου, αποτελούν ενδεικτικά στοιχεία της προσπάθειάς του να εμπλουτίσει τη μαθησιακή εμπειρία και να συνδέσει τη γνώση με τη δημιουργικότητα. Παράλληλα, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο εκπαιδευτικός συμμετέχει ενεργά στις δράσεις της σχολικής μονάδας, συμβάλλοντας στη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και δράσεων ευαισθητοποίησης των μαθητών σε κοινωνικά ζητήματα, όπως η καταπολέμηση του ρατσισμού και η προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού. Η συμμετοχή των μαθητών σε διαγωνισμούς, καθώς και η υλοποίηση βιωματικών δραστηριοτήτων και παρουσιάσεων, ενισχύουν το άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία και προάγουν τη δημιουργική έκφραση και τη συνεργατική μάθηση. Επιπλέον, ο εκπαιδευτικός επιδεικνύει διάθεση επαγγελματικής ανάπτυξης και επιμόρφωσης, συμμετέχοντας σε επιμορφωτικές δράσεις που αφορούν παιδαγωγικά ζητήματα, την υγεία, την ασφάλεια και τη σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα. Παράλληλα, τονίζει τη σημασία της συνεργασίας με τους συναδέλφους και της συστηματικής επικοινωνίας με τους γονείς, αναγνωρίζοντας τον καθοριστικό ρόλο της σχέσης σχολείου–οικογένειας στη μαθησιακή και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών. Συνολικά, μέσα από την αυτοαξιολόγηση και τα τεκμήρια του ηλεκτρονικού φακέλου, αναδεικνύεται η εικόνα ενός εκπαιδευτικού με δημιουργική διάθεση, παιδαγωγική ευαισθησία και ουσιαστική συμμετοχή στη σχολική ζωή, ο οποίος επιδιώκει να συνδέει τη μαθησιακή διαδικασία με τη δημιουργικότητα, τη συνεργασία και τη βιωματική εμπλοκή των μαθητών, συμβάλλοντας θετικά στο παιδαγωγικό κλίμα και την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας. Συνολική Εκτίμηση Ο εκπαιδευτικός ΠΕ70 επιδεικνύει εξαιρετικά υψηλό βαθμό επαγγελματισμού και παιδαγωγικής ικανότητας, ανταποκρινόμενη με συνέπεια και επιτυχία στα κριτήρια του Πεδίου Α2. Η διδασκαλία της χαρακτηρίζεται από ολιστική προσέγγιση, όπου η θεωρία συναντά την πράξη και οι σύγχρονες παιδαγωγικές αρχές εφαρμόζονται με συστηματικότητα, ευελιξία και σεβασμό στις ανάγκες κάθε μαθητή. Καταρχάς, ο εκπαιδευτικός δημιουργεί ένα θετικό, ασφαλές και συνεργατικό παιδαγωγικό κλίμα, στο οποίο οι μαθητές αισθάνονται ελεύθεροι να εκφράσουν ιδέες, να θέσουν ερωτήσεις και να συμμετάσχουν ενεργά χωρίς φόβο αποτυχίας. Η σαφής παρουσίαση των μαθησιακών στόχων στην αρχή κάθε μαθήματος, η οργάνωση της τάξης και του μαθησιακού χώρου, καθώς και η προσεκτική χρήση ΤΠΕ και πολυμεσικών εργαλείων, συμβάλλουν στην ανάπτυξη νοήματος, συγκέντρωσης και αίσθησης ασφάλειας, όπως υποστηρίζεται από τις θεωρίες της γνωστικής ψυχολογίας και της εποικοδομητικής μάθησης (Ausubel, Vygotsky). Η διαχείριση της τάξης είναι προληπτική, συνετή και αποτελεσματική. Ο εκπαιδευτικός εφαρμόζει σαφείς κανόνες συνεργασίας, ήρεμες υπενθυμίσεις και θετική ενίσχυση, ενώ παρακολουθεί διακριτικά τη μαθησιακή διαδικασία κατά τις ομαδικές δραστηριότητες. Η στρατηγική αυτή προλαμβάνει φαινόμενα αδιαφορίας, παθητικότητας ή διασπάσεων προσοχής, ενώ ενισχύει την αυτορρύθμιση, την υπευθυνότητα και την κοινωνική αλληλεγγύη των μαθητών, σύμφωνα με σύγχρονες προσεγγίσεις διαχείρισης τάξης και θετικής πειθαρχίας. Η διδασκαλία του είναι πλήρως μαθητοκεντρική, βασισμένη σε ομαδοσυνεργατικές, διερευνητικές και βιωματικές δραστηριότητες, όπως τα πειράματα στη Φυσική και οι δραστηριότητες «μικροί μετεωρολόγοι» στη Γεωγραφία. Μέσα από ερωτήσεις ανοικτού τύπου και τη διαμόρφωση ρόλων και καθηκόντων εντός ομάδων, οι μαθητές καλλιεργούν κριτική σκέψη, μεταγνωστική επίγνωση και συλλογική υπευθυνότητα. Η προσέγγιση αυτή ενσωματώνει τις αρχές της εποικοδομητικής μάθησης (Vygotsky), της ανακαλυπτικής μάθησης (Bruner) και της βιωματικής μάθησης (Dewey), προάγοντας τη γνώση ως ενεργό, κοινωνικό και εμπειρικό εγχείρημα. Παράλληλα, ο εκπαιδευτικός προάγει σεβασμό, συμπερίληψη και δημοκρατικές αξίες, ενσωματώνοντας διαφορετικά μαθησιακά προφίλ και ανάγκες. Η προσαρμογή δραστηριοτήτων, η χρήση πολυμέσων και ψηφιακών εργαλείων και η ενθάρρυνση ισότιμης συμμετοχής διασφαλίζουν ότι όλοι οι μαθητές, συμπεριλαμβανομένων των

ευάλωτων ομάδων ή αυτών με μαθησιακές δυσκολίες, έχουν πρόσβαση σε πλούσια και ουσιαστική μαθησιακή εμπειρία. Η στάση αυτή ενισχύει κοινωνικές δεξιότητες, ενσυναίσθηση και θετική αυτοεικόνα, όπως επισημαίνεται στη θεωρία της κοινωνικοσυναισθηματικής μάθησης (SEL). Ένα ακόμα σημείο υπεροχής είναι ο συνεχής αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού, ο οποίος αξιολογεί συστηματικά τη ροή του μαθήματος, τις διδακτικές στρατηγικές, την ενεργό συμμετοχή των μαθητών και την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, εντοπίζει τα δυνατά και αδύναμα σημεία της πρακτικής του και προσαρμόζει ευέλικτα τις επόμενες διδασκαλίες, αξιοποιώντας θεωρία και εμπειρία για τη μέγιστη μαθησιακή αποτελεσματικότητα. Συνολικά, η διδασκαλία του εκπαιδευτικού αποτελεί υποδειγματική εφαρμογή σύγχρονων παιδαγωγικών αρχών, με μαθητοκεντρικό, ενεργητικό, βιωματικό και συμμετοχικό χαρακτήρα. Η προσέγγιση είναι πλήρως εναρμονισμένη με το θεσμικό πλαίσιο αξιολόγησης και αναδεικνύει την ικανότητά του να δημιουργεί ένα περιβάλλον μάθησης που ενισχύει τη γνώση, τις δεξιότητες και τις στάσεις των μαθητών με τρόπο συστηματικό, ευαίσθητο και εμπνευσμένο. Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ Για όλους τους παραπάνω λόγους η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου του αξιολογούμενου εκπαιδευτικού ΠΕ70 Τσοπουρίδη Χαράλαμπου στο Πεδίο Α2: Παιδαγωγικό κλίμα – διαχείριση τάξης και Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση εκπαιδευτικού κρίνεται ως ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ. Η αξιολογήτρια Αγνή Κανδύλη